# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 3355**

гр. София, 20.05.2014 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **Второ отделение 29 състав,** в публично заседание на 20.11.2013 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова**

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **5054** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.38, ал.6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] против решение № 328/05.04.2013г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Заинтересованите страни (ЗС) К. Д. Ц. и Г. Л. С. в писмени становища излагат доводи за неоснователност на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването и срещу административен акт, който подлежи на обжалване. Разгледана по същество, тя е основателна.

С процесното решение комисията е приела, че е налице незаконосъобразно обработване на личните данни на ЗС и на основание чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД е наложила на дружеството - жалбоподател имуществена санкция в размер на 15 000 лева /петнадесет хиляди лева/.

Производството пред КЗЛД е било образувано по жалби на ЗС, приети за съвместно разглеждане с решение по протокол № 47/19.12.2012 г. Дружеството представило становище по жалбите пред комисията, с доводи, че личните данни на ЗС са били общодостъпни от различни източници и, че действията на дружеството са били насочени единствено към опазване на обществения ред и реализиране на законните му интереси.

От извършената служебна проверка комисията установила, че дружеството е вписано в Търговския регистър и в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД. Във втория дружеството има идентификационен номер 238734 и е заявило 4 броя регистри: 1. Персонал - централен офис, [населено място]; 2. Персонал 2 - Р. Сън и Оазис, [населено място]; 3. Персонал 3 - Р. Б., [населено място]; 4. Контрагенти, [населено място].

В преписката е приложена докладна записка във връзка с извършена проверка по повод постъпилите жалби от дружеството срещу ЗС. Посочва се в докладната записка, че управителят на дружеството е направила оплакване срещу създателите на организирана група в интернет страницата «Ф.», която със своите администратори и активисти подбужда членовете на страницата и всички посетители на интернет пространството към нарушаване на обществения ред; в двете си жалби е посочила участниците в протеста с трите имена и ЕГН. В хода на проверката по двете преписки са снети обяснения на страните, съставени са протоколи за предупреждения по чл. 56 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) и поради липса на данни за престъпление от общ характер преписките са приложени към архив, като е уведомена Районна прокуратура П.. В хода на поверката е установено, предвид обяснението на главния юрисконсулт на [фирма], че «посочените три имена и ЕГН на лицата са взети като е направена справка в програмата «А. регистър», публикации и снимки в интернет». Не е установено, служители на Второ РУП П. да са предоставяли лични данни на лицата, на които са били снемани обяснения и съставяни протоколи по чл. 56 от ЗМВР.

В изпълнение на чл. 39, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, жалбите са разгледани по същество на открито заседание видно от протокол № 6/20.02.2013 г. В заседанието е участвал представител на жалбоподателя, който отново е посочил, че данните са общодостъпни. С 4 гласа „за“ комисията е приела процесното решение.

В мотивите към него се посочва, че съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 ЗЗЛД, , личните данни трябва да се обработват законосъобразно и добросъвестно. Предвид разпоредбата на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЗЛД, конкретното обработване на личните данни на ЗС от страна на жалбоподателя е извършено в хипотезите на събиране и предоставяне, осъществено с подаване на жалби във Второ РУП, [населено място]. Именно съдържащите се в жалбите лични данни на посочените лица - три имена и ЕГН, ги идентифицират еднозначно, без наличие на правно основание, с оглед липсата на съгласие от тяхна страна, поради което е нарушена разпоредбата на чл. 4. ал. 1 от ЗЗЛД; не е налице нито едно от изчерпателно изброените в чл. 4, ал. 1, т. 1 - т. 7 условия. Разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 ЗЗЛДфизическото лице, за което се отнасят данните, да е дало изрично своето съгласие. Видно от съдържанието на административната преписка, не се спори от страните относно липсата на знание и съгласие от жалбоподателите за събирането и предоставянето на личните им данни от дружеството, с цел подаване на жалби във Второ РУП на МВР. [населено място] данни на жалбоподателите са обработвани по начин, несъвместим с целите, за които е било налице законово основание за обработването им. Видно от представените от дружеството извлечения, личните данни на жалбоподателите /три имена, адрес, ЕГН/ са публични, с оглед на създадените фирмени досиета. Тази публичност е факт, основан на качествата на ЗС съответно, на собственик и управляващ ЕТ [фирма] и управляващ Сдружение с

нестопанска цел «Граждански контрол - защита на животните». Съгласно чл. 1 от Закона за Търговския регистър (ЗТР), този закон урежда търговската регистрация, воденето, съхраняването и достъпа до търговския регистър, както и действието на вписванията. заличаванията и обявяванията в него. На основание чл. 6, ал. 1 от ЗТР, всеки търговец е длъжен да поиска да бъде вписан в Търговския регистър, като заяви подлежащите на вписване обстоятелства и представи подлежащите на обявяване актове. Публичността на информацията в базата данни, съставляваща Търговския регистър, е законово регламентирана с разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от ЗТР, с оглед на която всеки има право на свободен и безплатен достъп до базата данни. От съществено значение, според комисията, е целта, за която се обработва информацията, част от която съставлява лични данни, по смисъла на ЗЗЛД, като база данни на търговския регистър. В тази връзка КЗЛД счела за относима разпоредбата на чл. 10 ЗТР - «Доверие в търговския регистър», съгласно която: трети добросъвестни лица могат да се позовават на вписването, както и на обявяването, дори ако вписаното обстоятелство, не съществува. Невписаните обстоятелства се смятат несъществуващи за третите добросъвестни лица. Комисията формирала извод, че публичността на търговския регистър, реализираща се с правото на свободен достъп до базата данни, е с цел постигане на сигурност и гаранция в прозрачността на търговските взаимоотношения. Посочва се в мотивите на процесното решение, че законовото основание и необходимият обем от информация за постигане на горепосочената цел са регламентирани в нормата на чл. 4 ЗТР, съгласно която: в търговския регистър се вписват търговци, клонове на чуждестранни търговци и свързаните с тях обстоятелства, за които е предвидено със закон, че подлежат на вписване. Неизпълнението на горепосоченото нормативно задължение за вписване на обстоятелства, е основание, съгласно чл. 40, ал. 1 ЗТР за прилагане на съответните административнонаказателни разпоредби. Обемът от информация, която следва да се съдържа в базата данни на Търговския регистър, е очертан в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗТР, съгласно която обстоятелствата, вписани по силата на закон, се обявяват без информацията, съставляваща лични данни, по смисъла на ЗЗЛД, с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена.

Наред с това, изложени са мотиви, че съгласно чл. 58, ал. 3 от Търговския закон (ТЗ), в регистъра се вписват данните по чл. 58, ал. 1, част от които като: име, местожителство, адрес на лицето и ЕГН, съставляват лични данни. Съгласно чл. 17 и чл. 18 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ), в регистъра за юридическите лица с нестопанска цел, който се води към окръжните съдилища се вписват данните, с които се идентифицират лицата, които ги представляват. Комисията приела, че следствие от разгледаните разпоредби е изводът, че личните данни на жалбоподателите са публично достъпни, чрез обявяването им в интернет пространството, на основание чл. 4, ал. 1. т. 1 ЗЗЛД, с оглед изпълнение на нормативно установено задължение. Публичният характер на Търговския регистър, с оглед регламентирания към момента свободен достъп до значителен обем от лични данни на физически лица, е в противоречие с прокламираната в чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД цел на закона за гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Разгледаната по-горе нормативна уредба, регламентираща свободния достъп до законовото изискване за оповестяване на определен обем лични данни,

идентифициращи еднозначно съответните физически лица, обаче, не игнорира задължението на администраторите на лични данни за спазване разпоредбите на ЗЗЛД относно законосъобразното и добросъвестно обработване на лични данни. Същият извод се налага и в случаите, когато личните данни са предоставени със знанието и съгласието на физическите лица, но с цел различна от тази, за която се обработват от администратора на лични данни. В тази връзка, комисията не възприела становището, че тъй като ЗС са предоставили в интернет пространството личните си данни, по повод участието си в „различни протести", то е налице знание и съгласие за обработването им от дружеството за всякакви цели, в случая - подаване на жалби във Второ РУП на МВР, [населено място]. Относно размера на наказанието комисията взела предвид от една страна, липсата на други установени нарушения на ЗЗЛД като смекчаващо обстоятелство, а от друга страна, като отегчаващо обстоятелство - категоричната подкрепа на извършеното, изразена от представителя на администратора на лични данни, както при събиране на доказателствата, така и при разглеждане на жалбата по същество.

Съдът в настоящия състав не споделя извода за осъществено неправомерно обработване на личните данни в случая. Установява се от приложените в преписката писмени доказателства, а не се и оспорва от ЗС, че са участвали в протест срещу дейността на дружествата, както и, че техни лични данни са общодостъпни в интернет и в специализирани регистри. Съгласно § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЗЛД, обработване на лични данни е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Съгласно т.5 на § 1 от ДР на ЗЗЛД, предоставяне на лични данни са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея, а съгласно т.13 от същата, съгласие на физическото лице е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани.

Разпоредбите на ТЗ и ЗЮЛНЦ относно регистрацията на съответния вид правно-организационни форми и свързаното с това предоставяне и публична достъпност на личните данни на физическите лица, осъществяващи представителството на тези форми, се явяват общозадължителни правни норми и се считат известни на правните субекти. Ето защо, с предприемането на действия по регистрация на едноличен (или друг) търговец, съответно – сдружение или фондация, лицето – инициатор на такова производство свободно и информирано се съгласява личните му данни да бъдат обработвани. Цитираното определение за това съгласие по т.13 на § 1 от ДР на ЗЗЛД не съдържа никакво ограничение на целта, за която е предназначено това обработване. В този смисъл е и разпоредбата на чл.1, ал.8 ЗЗЛД – тъй като съответният специален закон презумира, че данните, еднозначно идентифициращи физическото лице, представляващо друг правен субект, са необходими за цели, имащи приоритет пред тези на ЗЗЛД, приложението на последния е изключено. Такива специални закони са ТЗ и ЗЮЛНЦ, по реда на които са регистрирани правните субекти, представлявани от физическите лица – ЗС по делото. При публичната достъпност на личните им данни и по изложените

съображения, не е неправомерно снабдяването на дружеството с тях.
Що се отнася до предоставянето им на органите на МВР, то е действие измежду посочените в § 1, т.1 и т.5 от ДР на ЗЗЛД, но не е неправомерно, тъй като за него са налице две (при достатъчно едно) от условията по чл.4, ал.1 ЗЗЛД. На първо място, подаването на оплакване до правозащитен орган е форма на реализиране на законен интерес на дружеството – защита от посегателството на физическите лица. Не може да се приеме, че интересите на последните имат преимущество, тъй като действията са били предприети от тях по собствена свободна воля и в този смисъл не е налице основание за тях да бъде приложен по-благоприятен режим, отколкото за друг гражданскоправен субект, чиито интереси са били засегнати. В този смисъл, налице е допустимост на обработването на основание чл.4, ал.1, т.7 ЗЗЛД.
Наред с това, личните данни са необходими за упражняването на правомощията на полицейските органи, предоставени им със закон. В тази връзка за пълнота на изложението е необходимо да се посочи и, че видно от протокол № 6/20.02.2013г., представителят на дружеството изрично е заявил пред комисията, че от полицията са поискали по-конкретна индивидуализация на лицата. В случай, че е намирала за необходимо това твърдение да бъде доказано, комисията е следвало да изиска доказателства в тази насока. След като не го е направила и доколкото не се спори за това обстоятелство, съдът в настоящия състав приема, че такава индивидуализация действително е била поискана от полицейските органи. И без изрично такова искане обаче, предвид правомощията на органите по ЗМВР, налице е и основанието по чл.4, ал.1, т.6 ЗЗЛД.
Предвид изложеното и като провери оспорения акт на основание чл.168 от АПК, съдът в настоящия състав намира, че решението е издадено в установената форма от компетентен орган, при кворум и в състав съобразно чл.9, ал.3 ЗЗЛД, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Решението обаче не е в съответствие с материалния закон и целта на закона. Предвид естеството му, безпредметно е изпращането на преписката на административния орган за ново произнасяне.
Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 328/05.04.2013г. на Комисията за защита на личните данни.
Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: